

Αριθμός 1095

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(I) ΚΑΙ 122 (I) ΤΟΥ 2001 ΚΑΙ
139(I) ΤΟΥ 2002)

AP.3685ΑΠΟΦΑΣΗ AP.185

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Απαλλαγή από το φόρο θεάματος—

- (1) Για την ενίσχυση των πολιτιστικών εκδηλώσεων.
- (2) Αντιστάθμισμα της δωρεάν διαφήμισης που κάμνει ο Δήμος.

1. Διαδικασία:

Στις 30 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε απά το Δήμο Λάρνακας, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων μέτρο το οποίο φέρει τον τίτλο «Απαλλαγή από το φόρο θεάματος—(1) Για την ενίσχυση των πολιτιστικών εκδηλώσεων, (2) Αντιστάθμισμα της δωρεάν διαφήμισης που κάμνει ο Δήμος». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλούμενων ως ο «Νόμος») και του περι Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το μέτρο βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος μέτρου:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι ο Δήμος Λάρνακας.
- (β) Ο στόχος του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι η άνοδος του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου, η καλύτερη ενημέρωση και πληροφόρηση του κοινού από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας σε θέματα που αφορούν τις σχέσεις Δήμου και Δημοτών, καθώς επίσης και η οικονομική στήριξη των τοπικών δαδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών.
- (γ) Το μέτρο χορηγείται με τη μορφή απαλλαγής των δικαιούχων από το φόρο θεάματος, σύμφωνα με σχετική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρνακας με Αρ. 759 και ημερομηνία 27 Μαΐου 1999.
- (δ) Δικαιούχοι του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι:
  - (i) Οι διοργανώτες πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, οι οποίες συμβάλλουν στην άνοδο της πολιτιστικής ζωής του τόπου. Απαραίτητη προϋπόθεση για να τύχουν οι δικαιούχοι της απαλλαγής από το φόρο θεάματος είναι να διαθέτουν το σύνολο ή μέρος των εισπράξεών τους από τις εν λόγω εκδηλώσεις για ένα από τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 85(2)(i)(iv) των περι Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001.
  - (ii) Οι τοπικοί δαδιοφωνικοί και/ή τηλεοπτικοί σταθμοί που διοργανώνουν πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Όσον αφορά αυτήν την κατηγορία δικαιούχων

- ούχων, δεν αποτελεί προϋπόθεση η διάθεση όλου ή μέρους των εισπράξεών τους από τις εν λόγω εκδηλώσεις για έναν από τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 85(2)(i)(iv) των περι Δήμων του 1985 έως 2001.
- (iii) οποιοσδήποτε τηλεοπτικός και/ή φωνικός σταθμός, ο οποίος διοργανώνει πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις εντός των δημοτικών ορίων του Δήμου Λάρνακας, και προβάλλει δωρεάν τηλεοπτική και/ή φωνική διαφήμιση και/ή ανακοίνωση για θέματα που αφορούν τις σχέσεις ανάμεσα στο Δήμο Λάρνακας, τους Δημότες και το ευρύτερο κοινό, ως αντιστάθμισμα για την απαλλαγή από το φόρο θεάματος. Απαραίτητη προϋπόθεση για να τύχουν οι δικαιούχοι της συγκεκριμένης απαλλαγής είναι το κόστος της διαφήμισης να είναι μεγαλύτερο ή τουλάχιστον ίσο με το ποσό της απαλλαγής από το φόρο θεάματος που υπό κανονικές συνθήκες θα ήταν καταβλητέος στο Δήμο Λάρνακας. Επισημαίνεται ότι η απαλλαγή από το φόρο θεάματος προς αυτήν την κατηγορία δικαιούχων δεν προϋποθέτει τη διάθεση όλου ή μέρους των εισπράξεών τους από τις εν λόγω εκδηλώσεις για ένα από τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 85(2)(i)(iv) των περι Δήμων του 1985 έως 2001.
- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: το επιλέξιμο κόστος του μέτρου είναι το τέλος θεάματος το οποίο καταβάλλεται από τους δικαιούχους δυνάμει του άρθρου 85(2)(i)(i) των περι Δήμων του 1985 έως 2001.
- (στ) δικαιούχοι: κάτω των 10·
- (ζ) το μέτρο δεν έχει ημερομηνία λήξεως·
- (η) προϋπολογισμοί: σύμφωνα με την κοινοποίηση, η απώλεια εσόδων ανέρχεται στις £20.000 περίπου ετησίως·
- (θ) νομική βάση:
- (1) Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία των δικαιούχων που περιγράφεται στην παραγράφο 2(δ)(i) πιο πάνω, τη νομική βάση αποτελούν το άρθρο 85(2)(i)(iv) των περι Δήμων του 1985 έως 2001 και η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρνακας με Αρ. 759 και ημερομηνία 27 Μαΐου 1999·
  - (2) Αναφορικά με τη δεύτερη κατηγορία των δικαιούχων που περιγράφεται στην παραγράφο 2(δ)(ii) πιο πάνω, η νομική βάση είναι η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρνακας με Αρ. 759 και ημερομηνία 27 Μαΐου 1999·
  - (3) Για την κατηγορία των δικαιούχων που περιγράφονται στην παραγράφο 2(δ)(iii) πιο πάνω, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λάρνακας αποφασίζει κατά περίπτωση για την απαλλαγή από το φόρο θεάματος·
  - (ι) σώρευση: δεν προβλέπεται σώρευση.
3. Αξιολόγηση του μέτρου που κοινοποιήθηκε:
- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.
- Περαιτέρω, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, επιχείρηση σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσιο ή ιδιωτικό δικαίου, ή σύνολο ή ένωση προσώπων, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, που αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα.
- (β) Για σκοπούς αξιολόγησης του κοινοποιηθέντος μέτρου, η τρίτη κατηγορία των δικαιούχων, όπως αναφέρεται στην παραγράφο 2(δ)(iii) πιο πάνω, θα αξιολογηθεί ξεχωριστά από την πρώτη και δεύτερη κατηγορία των δικαιούχων, αφού η νομική της βάση και ο τρόπος με τον οποίο παραχωρείται η απαλλαγή από το φόρο θεάματος (αντιστάθμισμα) διαφέρουν από τις δύο αυτές κατηγορίες.
- Όσον αφορά την τρίτη κατηγορία των δικαιούχων, κρίθηκε ότι η απαλλαγή από το φόρο θεάματος δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, αφού δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Συγκεκριμένα, το κοινοποιηθέν μέτρο δε συνιστά οικονομικό όφελος προς αυτήν την κατηγορία δικαιούχων, διότι απαραίτητη προϋπόθεση για την απαλλαγή των τηλεοπτικών και φωνικών σταθμών από το φόρο θεάματος είναι ότι η χρέωση με την οποία υπό κανονικές συνθήκες θα επιβαρυνόταν ο Δήμος Λάρνακας για τηλεοπτικές και φωνικές διαφήμισεις να είναι μεγαλύτερη ή τουλάχιστον ισάξια με το ποσό της απαλλαγής των εν λόγω δικαιούχων από το φόρο θεάματος. Συνεπώς, οι δικαιούχοι δεν αποκτούν οποιαδήποτε οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- Αναφορικά με την πρώτη κατηγορία δικαιούχων, δηλαδή τους διοργανωτές πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, κρίθηκε ότι το μέρος του κοινοποιηθέντος μέτρου που αφορά δικαιούχους που δε συνιστούν επιχειρήσεις δεν αποτελεί δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.
- Εξάλλου, το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται στους δικαιούχους της πρώτης κατηγορίας οι οποίοι συνιστούν επιχειρήσεις και στους δικαιούχους της δεύτερης κατηγορίας, δηλαδή τους τοπικούς φωνικούς και/ή τηλεοπτικούς σταθμούς που διοργανώνουν πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου-
- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, αφού η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Δήμο Λάρνακας. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες·

- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η ενίσχυση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ)(i) και (ii) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτρες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί το κοινοποιηθέν μέτρο απευθύνεται σε διοργανωτές πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων οι οποίοι διαθέτουν μέρος ή το σύνολο των εισπράξεών τους από τις εν λόγω εκδηλώσεις για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(i)(iv) των περι Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001, καθώς επίσης και σε τοπικούς φαρμακούς και τηλεοπτικούς σταθμούς που διοργανώνουν πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν μέτρο επηρέπει τη χορήγηση ενίσχυσεων με τη μισθοφή απαλλαγής από το φόρο θεάματος των δικαιούχων επιχειρήσεων (2(δ)(i) και (ii) ανωτέρω) και επειδή αυτό αποτελεί πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην εγχώρια αγορά.

Σύμφωνα με το άρθρο 85(2)(i)(i) των περι Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001, το κάθε Δημοτικό Συμβούλιο «κέκτηται εξουσία εντός των δημοτικών του ορίων να επιβάλει τέλος επί όλων των πληρωμών των γενομένων υπό οιουδήποτε προσώπου αίτινες εισπράττονται διά την είσοδον αυτού εις οιονδήποτε δημιόσιο θέαμα». Περαιτέρω, δυνάμει της παραγράφου (i)(iv) του πιο πάνω άρθρου, κάθε Δημοτικό Συμβούλιο έχει εξουσία εντός των δημοτικών του ορίων «να εξαιρή της πληρωμής του τέλους ή να επιστρέψει το σύνολον ή οιονδήποτε μέρος του τέλους εις περίπτωσιν οιονδήποτε δημιόσιου θεάματος αι εισπράξεις του οποίουν εν όλω ή εν μέρει διατίθενται διά φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς ή αγαθοεργούς σκοπούς ή διά την προώθησιν των αθλημάτων ή του αθλητισμού».

Για τους σκοπούς των δύο προαναφερόμενων παραγράφων, «δημόσιο θέαμα» σημαίνει θεατική, κινηματογραφική, χορευτική, καλλιτεχνική ή άλλη παράσταση ή θέαμα ή οποιοδήποτε είδος ψυχαγωγίας που προσφέρεται σε οποιοδήποτε μέρος στο οποίο προσέρχεται το κοινό, ανεξάρτητα από το αν καταβάλλεται ή όχι δικαιώματα εισόδου.

Σύμφωνα με τις πιο πάνω νομοθετικές διατάξεις, αναφορικά με την εξαίρεση του τέλους θεάματος ή την επιστροφή του συνόλου ή μέρους του στις περιπτώσεις εκείνες όπου οι εισπράξεις του διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς ή αγαθοεργούς σκοπούς ή για την προώθηση των αθλημάτων ή του αθλητισμού, δεν καθορίζονται προϋποθέσεις και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία οι Δήμοι αποφασίζουν την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα ενώ-

πιόν μας στοιχεία, ο Δήμος Λάρονακας δεν έχει καθορίσει, δυνάμει Δημοτικών Κανονισμών, τέτοιες προϋποθέσεις και κριτήρια με βάση τα οποία να αποφασίζει την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος.

Επισημαίνεται ότι, εάν ορίζονταν σαφή, διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Λάρονακας θα καθορίζε την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος στις περιπτώσεις που οι εισπράξεις οποιουδήποτε δημόσιου θεάματος διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(i)(iv), το συγκεκριμένο μέτρο δε θα πληρούσε τις προϋποθέσεις του Νόμου για την υπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί:

- (α) Με την τροποποίηση του άρθρου 85(2)(i) των περι Δήμων Νόμων που θα τυγχάνει εφαρμογής σε όλους τους Δήμους ή
- (β) με τη θέσπιση Δημοτικών Κανονισμών.

Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση των τοπικών τηλεοπτικών και φαρμακούς σταθμών η απαλλαγή σύμφωνα με τους περι Δήμων Νόμους είναι δυνατή μόνο στις περιπτώσεις όπου οι εισπράξεις τους διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(i)(iv).

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενίσχυσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, ίμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Οσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενίσχυσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενίσχυσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία.

- Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενίσχυσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενίσχυσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι και σε αυτήν την περίπτωση η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενίσχυσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενίσχυσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενίσχυσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται σε διοργανωτές πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων συμπεριλαμβανομένων των τοπικών φαρμακούς σταθμών, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις

εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορούν να εγκριθούν από τον Έφορο. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5 είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάληξες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του εν λόγω άρθρου.

Το επιλέξιμο κόστος της ενίσχυσης αφορά οικονομική επιβάρυνση την οποία οι δικαιούχοι θα έπρεπε να καταβάλλουν κατά την τρέχουσα άσκηση των δραστηριοτήτων τους. Οι ενισχύσεις αυτής της μορφής, οι οποίες απλώς μειώνουν τα χρηματοοικονομικά έξοδα τα οποία οι ίδιες οι δικαιούχοι επιχειρούνται χωρίς καμία άμεση υποχρέωση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης που να διασφαλίζει τη βελτίωση της κατάστασής της, δηλαδή χωρίς να χρηματοδοτούν άμεσα επενδύσεις ή δημιουργία θέσεων εργασίας ή έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη, χαρακτηρίζονται ως λειτουργικές ενισχύσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις ενδέχεται να εμπίπτουν στις κατηγορίες δημόσιων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5 είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάληξες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου.

Όπως προκύπτει και από την κοινοποίηση, δεν έχουν θεσπιστεί σαφή και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Λάρνακας να καθορίζει την εξαίρεση από το φόρο θεάματος ή το ύψος της επιστροφής του. Επισημαίνεται ότι βάσει του άρθρου 85(2)(ι)(iv) η εξαίρεση ή η επιστροφή του συνόλου ή μέρους του φόρου θεάματος εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που οι εισπράξεις οποιουδήποτε δημόσιου θεάματος διατίθενται εν όλῳ ή εν μέρει για τους σκοπούς που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Συνεπώς, με βάση την υφιστάμενη πολιτική του Δήμου Λάρνακας, το Δημοτικό Συμβούλιο έχει τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζει, χωρίς οποιαδήποτε κριτήρια, το ύψος της απαλλαγής των δικαιούχων από το φόρο θεάματος.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται ωητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβλέπει στο να απαλλάξει τους δικαιούχους από δαπάνες που θα έπρεπε οι ίδιοι να επωμιστούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στους τομείς στους

οποίους παρέχεται η ενίσχυση και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοιώσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εγκρίνεται διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

Ο Έφορος εξέτασε, τέλος, κατά πόσο μετά την κατάργησή της η κοινοποιηθείσα ενίσχυση θα μπορούσε να χορηγηθεί ως ενίσχυση de minimis με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση, δηλαδή, προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω από £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού. Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους της ενίσχυσης, έκρινε ότι η Αρμόδια Αρχή, εφόσον το επιθυμεί, μπορεί να χαρακτηρίσει το κοινοποιηθέν μέτρο ως ενίσχυση de minimis, νοούμενο ότι το ανώτατο ποσό ενίσχυσης προς κάθε δικαιούχο από όλες τις Αρμόδιες Αρχές δε θα υπερβαίνει τις £57.000 ανά τριετία.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς—

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν μέτρο με τίτλο «Απαλλαγή από το φόρο θεάματος»—(1) Για την ενίσχυση των πολιτιστικών εκδηλώσεων, (2) Αντιστάθμισμα της δωρεάν διαφήμισης που κάμνει ο Δήμος» κρίθηκε ότι:

- (1) Στο μέρος του που αφορά τους τηλεοπτικούς και/ή φωτοαρχείους σταθμούς οι οποίοι διοργανώνουν πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις εντός των δημοτικών ορίων του Δήμου Λάρνακας, και προβάλλουν δωρεάν τηλεοπτική και/ή φωτοαρχείου διαφήμιση και/ή ανακοίνωση για θέματα που αφορούν τις σχέσεις μεταξύ του Δήμου Λάρνακας και του κοινού, ως αντιστάθμισμα για την απαλλαγή από το φόρο θεάματος, δε συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την υπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.
- (2) Στο μέρος του που αφορά τους διοργανωτές πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που δε συνιστούν επιχειρήσεις, δεν αποτελεί δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την υπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.
- (3) Ως προς το ιπόλοιπο μέρος του, που αφορά τους διοργανωτές πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που συνιστούν επιχειρήσεις και τους τοπικούς φωτοαρχείους και/ή τηλεοπτικούς σταθμούς που διοργανώνουν πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συνιστά δημόσια ενίσχυση η οποία κρίθηκε ότι είναι λειτουργική φύσεως και δεν μπορεί να εγκριθεί, διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5 του Νόμου.

Ως εκ τούτου, ο Έφορος αποφασίζει ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα στο μέρος του που συνιστά δημόσια ενίσχυση πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν μέτρο στο μέρος του που αφορά δημόσια ενίσχυση καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση «de minimis».

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Δήμο Λάρνακας.

Λευκωσία, 31 Ιανουαρίου 2003.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

E.D.E. 25.06.002.185(161.1.2.27.2.1.12)